

Marta Zabaleta, piano — A l'arrel del teclat hispànic

Estiu al Palau

Dilluns, 29 d'agost de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Marta Zabaleta, piano

I

Manuel Blasco de Nebra (1750 - 1784)

Sonata núm. 2 en Si bemoll major, op.1

Adagio

Allegro

Antonio Soler (1729 - 1783)

Sonata en Do menor

Allegro Moderato

Sonata en Fa sostingut major

Allegro

Isaac Albéniz (1860 - 1909)

Iberia (primer quadern)

“Evocación”

“El Puerto”

“El corpus en Sevilla”

II

Enrique Granados (1867-1916)

Danses espanyoles

“Oriental”

“Valenciana”

“Sardana”

Allegro de concierto, op. 46

Manuel de Falla (1876 - 1946)

Cuatro piezas españolas

“Aragonesa”

“Cubana”

“Montañesa”

“Andaluza”

Durada del concert: 95 minuts.

Primera part, 40 minuts; Pausa de 15 minuts; Segona part, 40 minuts

#clàssics #jovestalents

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022–2023

Filharmonica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmonica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palamusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Comentari

A L'ARREL DEL TECLAT HISPÀNIC

Marta Zabaleta ha escollit una de les trenta sonates que es conserven de Manuel Blasco de Nebra com a punt de partida d'un programa en el que veurem la soca i les branques del repertori hispànic de la música per a tecla. Blasco de Nebra (1730-1784) va ser un compositor sevillà, fill de l'organista de la catedral de Sevilla en ple Barroc, el qual va substituir el 1768. Va ser autor de peces breus, molt ornamentades, que va trenant a dues veus i amb un esperit sobri i poètic .

De Sevilla, passem a Olot, ciutat de naixement d'Antoni Soler (1729-1783), també compositor i organista en l'època en què el Barroc es convertia en un "estil galant" per derivar cap al Classicisme. Soler va ser deixeble de José de Nebra, el pare, després de passar per Montserrat. També va passar per l'aula de Domenico Scarlatti, el gran compositor napolità vingut a la cort espanyola, i va desenvolupar la seva activitat principalment al Monestir de l'Escorial i on era monjo. D'Antoni Soler sentirem dues de les més de dues-centes sonates que va compondre. Un estil de virtuosisme al servei de la mística sonora, que ens parla d'espiritualitat humana amb tots els recursos tímbrics i rítmics que eren capaçs d'extraure en un instrument tan delicat com el clavicèmbal.

El fonament d'aquest grans creadors del segle XVIII va donar pas, al segle següent, a la creació musical per al piano, descendent del clave. El degà de tots ells va ser Isaac Albéniz (1860-1909), nascut a Camprodon de família basca. La biografia d'Albéniz té un caire novel·lesc i recorre Espanya, França i arriba fins a Anglaterra. La seva obra mestra per a piano va ser la suite Iberia, quatre quaderns de peces concebudes com a estampes o esplèndids llenços sonors on Albéniz posa el seu domini de l'arrel popular perfumat de Romanticisme.

I al costat d'Albéniz, el seu gran amic i contemporani, Enric Granados (1867-1916), català d'origens cantàbrics i cubans. Com Albéniz, va seguir l'escola compositiva de Felip Pedrell, del que enguany celebrem el centenari de la mort. Pedrell els feia recollir tonades anònimes com a matèria prima per a les seves elaboracions virtuosístiques sobre el teclat influïdes pel geni de Frédéric Chopin i de Franz Liszt. De Granados, sentirem algunes de les seves Danses espanyoles, que són, justament, la seva primera composició sota els ensenyaments de Pedrell. Danses de lluïment i de sentiment, que contrasten amb l'Allegro de concert, una de les peces àlgides del seu catàleg.

El tercer exponent d'aquesta època daurada del piano "ibèric" va ser Manuel de Falla, que ens retorna de nou a Andalusia, a Granada. La seva música ens fa de pont entre els clavicèmbal de Nebra i Soler i el piano de Granados i Albéniz. El seu nacionalisme musical, que sentirem en aquestes Cuatro piezas españolas, encara segueix bevent de la font pedrelliana, però en la seva obra ja es comença a sentir com el cromatisme post romàntic va agafant colors d'avantguarda.

Mònica Pagès, periodista musical.

Biografia

Marta Zabaleta, Piano

La pianista guipuscoana va començar els estudis musicals a Sant Sebastià i posteriorment als centres europeus més destacats: CNSM de París amb D. Merlet, Escuela Reina Sofia de Madrid amb D. Bashkirov i Acadèmia Marshall amb Alícia de Larrocha.

Ha rebut premis importants en concursos internacionals, com els de Santander, com a millor pianista espanyola, Darmstadt, i també a Jaén i al Concurs Internacional Pilar Bayona (Saragossa).

Du a terme la seva trajectòria concertística en recital o bé amb orquestres simfòniques, com les d'Euskadi, Bilbao, Extremadura, Castella i Lleó, Múrcia, RTVE, Comunidad de Madrid, Galícia, Còrdova, Màlaga, Granada, València, English Chamber, London Symphony, Berliner Symphoniker, Reina Sofia..., sota la direcció de mestres reconeguts, com C. Davis, D. Gatti, H. Christophers, S. Comissiona, C. Mandeal, M. Venzago, G. Varga, G. Neuhold, J. C. Spinossi, J. Mena, J. M. Encinar, M. Bragado...

En la seva discografia figuren dos enregistraments amb obres de Joaquín Rodrigo (EMI), un amb el Concert basc per a piano d'Escudero (Claves), el Concert per a dos pianos de M. Pompey (RTVE), Goyescas de Granados (La Mà de Guido) i obres de C. Franck i S. Rakhmàninov amb el violoncel·lista Asier Polo (IBS Classical).

Actualment és professora al Centre Superior de Música del País Basc-Musikene i directora de l'Acadèmia Marshall (Barcelona) per desig exprés de la seva antecessora, Àlicia de Larrocha.

Recentment ha rebut la Medalla Albéniz.

També et pot interessar

Palau Piano - Concert extraordinari

Dimarts, 13.09.22 - 20h

Sala de Concerts

Schumann i Prokofiev

Daumants Liepiņš, piano

R. SCHUMANN, *Fantasia en Do major, op. 17*

S. PROKOFIEV, *Sonata núm. 8 en Si bemoll major, op. 84*

Preus: de 15 a 20€

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white. The composition is dynamic and textured, with the colors blending and swirling together to create a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

